

Chamaecyparis pisifera

cyprysik groszkowy

Gatunek występujący naturalnie w Japonii, gdzie tworzy drzewa nawet do 50 m wysokości. W Polsce drzewo dorastające do 20-25 m (w wieku powyżej 100 lat), dość szybko rosnące, szczególnie na żyznych stanowiskach glebowych. Tworzy korony stożkowate, u starszych okazów luźne. Rozgałęzienia boczne lekko przewisające. Ulistnienie łuskowate, zielone, błyszczące. Od spodu na łuskach widoczne trójkątne białe plamki. Szyszki bardzo małe, kuliste, do 6 mm średnicy. Wymaga przeciętnych gleb, jest tolerancyjny w stosunku do pH gleby. Charakteryzuje się wyższą mrozoodpornością niż cyprysiki Lawsona i tępołuskowe i może być polecany bez przeszkód do uprawy w Polsce wschodniej i centralnej. Gatunek obecnie rzadko uprawiany, dużo bardziej popularne są jego odmiany. Nadaje się do sadzenia pojedynczo w założeniach parkowych, osiedlowych, dużych ogrodach naturalistycznych oraz w starych parkach i ogrodach historycznych.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	Japonia
pochodzenie	wprowadzenie do handlu: J.G. Veitch 1861 Wielka Brytania
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nastonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
pH podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa gliniasta
walory	roślina zimozielona parki
zastosowanie	drzewo alejowe parkowe kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Chamaecyparis pisifera* w Polsce

SKIBICCY Gospodarstwo Sadowniczo Szkółkarskie

